

ناڅرگند ځواک د افغان ناورين لامل

په افغانستان کې جگړه ورځ په ورځ لا پسي ستغريزي او خونري بڼه غوره او په هغو کې د افغانانو تاندي هيلي سوځول، ارماتونه ور څخه اخيستل کېږي، دالانونه او کلاگانې وړانې، درمنډونه ايرې، کلي او کورونه، معنوي او مادي جوړښتونه ويجاړ او په خاورو بدلېږي. خو څومره چې د شوبلو او د توغنديو د ډزو، د الوتکو د بمباريو او په اصطلاح د ولسواکي او د بشر د حقوقو د ساتندويانو د دا ډول او نورو ناروا کړو وړو له امله د هيواد ناورين ژور کېږي، هومره په دې ورځو کې د هغه په اړه د نړيوالو کنفرانسونو او غونډو بازار هم تودېږي. له همدې امله هر افغان بچي پوښتی:

- د چا او د څه لپاره جگړه؟
- د چا له خوا او د کومو موخو د ترلاسه کولو لپاره کنفرانسونه او غونډې؟ په افغانستان کې د سولې او امنيت د ټينگښت لپاره؟ او که د هغو د جوړونکو او يا د ناڅرگند ځواک او يا ځواکونو د گټو د ترلاسه کولو په موخه؟
- دې پوښتنو ته د ځواب لپاره ښه به دا وي، يو څه شأ ته نظر واچوو او د دغه ناورين زری او همدارنگه د هيواد د اقتصادي - سياسي وروسته پاتيوالی لامل، چې تر زياتې اندازې پورې د وخت د سترو ځواکونو پوځي - سياسي سيالي وي، راوسپړو او د تيرو او اوسنيو جگړو د بنسټيزو موخو لاملونو روښانه کړو. ځکه د المان د پوځ د جنرال، کارل فون کلاوزوېخ Carl von Clausewitz په اند: جگړه په خپله د " ... سياست دوام دی، خو له بلې لارې". يا د همدې پوځي استاد په وينا، له "جگړې څخه د يوې وسيلې په توگه کار اخيستنه د سياسي موخو ترلاسه کول دي" (۱)، چې دغه ستراتيژيکي موخې د وخت له اقتصادي - سياسي شرايطو او د بيلا بيلو سترو ځواکونو له ستراتيژيو سره بدلون موندلي او مومي.

د افغان ناورين نوعی:

د نړۍ مخکښو هيوادونو تل هڅه کړې، له ترلاسه شوي برترۍ څخه په گټې اخيستني سره خپله شتمني زياته او واک ته پراختيا ورکړې. خو د دغو موخو په تر لاسه کولو کې کله نا کله دوي له لوړو او ژورو سره هم مخامخ شوي. د بيلگې په توگه ان په لرغون پېر کې، له ميلاد څخه ۳۳۳ کاله مخکې د ستر سکندر ډير پياوړی پوځ د نړۍ د سيمو په لاندې کولو کې، په تيره هند ته د رسيدو په لاره، د افغانستان د لويديزې سيمې په شأ و خوا کې له ستر مقاومت سره مخامخ شو. د رويانو د کيسو له مخې نوموړي ته لارښوونه وشوه، چې دغه مقاومت يا په بله وينا جره غوټه Gordische Knoten د خپلې تورې په گذار سره خلاصه کړي (۲). د تورې له گذار سره سره بيا هم نوموړي ونشو کړی، د دې سيمې له لارې ځان هند ته ورسوی. نو ځکه نوموړي دې اړ شو، چې د منځني اسيا لاره غوره او بيا د اوسني افغانستان د شمال له پلوه پر هند يرغل او هغه تر خپل نيواک لاندې راولي. په دغې جگړه کې که څه هم سيمې ته زښت زيات مادي او معنوي زيان ورسيد، خو هغې دوه تلپاتې ځانگړتياوې روښانه کړې:

- له نيواک او يرغلگرو کرکه او د هغو په وړاندې د مقاومت دود او
- له سياسي - پوځي پلوه د سيمي ستراتيژيک ارزښت.
- په نوي پېر په تيره بيا په ۱۷ او ۱۸ پيړۍ کې د بشري ټولني له پرمختياوو په ځانگړې توگه د اروپا له معجزې سره سم، په لويديزې نړۍ کې ځيني سياسي - اقتصادي ځواکونه رامنځته او دوي د وخت د شرايطو په پام کې نيولو سره په خپلو ټولنو کې ټولنيز بدلونونه د عمل په ډگر کې پلي کړل. امريکايي ليکوال پل کنيدی په دې اړه وايي: "په ټوليزه توگه د لويديز رامنځته کېدل، د اقتصادي بدلونونو، د سوداگريزو څانگو د رامنځته کېدو، د نوو انديښنو د راخوټيدو ... او د توپ او بيريو په جوړولو کې د يو لړ برياوو او لاسته راوړنو ... پايله وه، چې اروپايي پېښلتو (ماجرانويانو) ته دا ځواک ور په برخه کړ، پر نورو سيمو او وگړو بری او واک ترلاسه کړي. ... [سربيره پر دې] دغو کړو وړو يو ډول سيالي د ټولوکو، دولتونو او مذهبونو ترمنځ د نوو امپراتوريو د رامنځته کولو لپاره راوپاروله ..." (۳)، چې د دوي تر منځ تر ټولو مخکښ د بریتانيا هيواد و. ځکه انگرېزانو د نورو اروپايي هيوادونو په پرتله د صنعتي انقلاب تر څنگ په خپل اداري او مالي سستيم کې سمون رامنځته کړ. سربيره پر دې د بریتانيا پريوت، د دولت او څارگر سازمان گډه همکارۍ، د وگړو ملي روحیه او د ټولنيزو بدلونونو په وړاندې د دوي نه مقاومت، هغه عوامل وو، چې انگرېزانو ته يې په جگړه ييز او سياسي ډگر کې برياووې ور په برخه او وکولی شول د يوې ستري امپراتورۍ بنسټ کېږدي، چې د دوي د امپراتورۍ بنسټ په دغو درې ستونو ولاړ و:
- د بریتانيا واکمني پرمندري لارو او له هغه سره جوخت په نړيوالې سوداگرۍ کنترول؛

• د نړۍ پر مالي بازار کنترول؛

• او د گټې اخیستنې وړ اومه توکو د زیرمو کنترول^(۴).

له دغو شونتیاوو څخه په گټې اخیستنې سره انگریزانو وکولي شول، د نړۍ ډیرې برخې، په تیره د طبیعي او کرهڼیزو توکو له پلوه بډایې سیمې، تر خپل نیواک لاندې راوړي او په هغو کې سوداگریز شرکتونه او مرکزونه پرانیزي، د بیلگې په توگه دا ډول سوداگریز مرکزونه په سویل ختیځه افریقا، امریکا او اسیا کې وو، چې د هغو تر ټولو مهم د ختیځ هند سوداگریزه کمپنۍ وه، چې انگریزانو هغه د سرورزو خول *Juwels der Krone* په نامه یادوله. د دغو سوداگریز مرکزونو بې سارو گټو د نورو اروپایي ځواکونو رخه راوپاروله او هغوي هم په دې هڅه کې شول، چې بریتانیا سره د سیالی ډگر ته وروډانکي.

خو له بریتانیا سره په اروپا کې د هغه د ستر او په پرمختللو وسلو سمبال پوځ، په تیره سمندری پوځ او ځانگړی پریوت له امله د نورو اروپایي ځواکونو سیالی گرانه بریښیده، نو دوي په دې لټه کې شول، په گډپوهاوی سره نوی ټولوايي جوړې، خپل منځي شخړې اوارې کړي او د نوي جگړه ییز ستراتیژي په طرحې سره انگریزان د هغوي په مستعمرو کې له ماتې سره مخامخ کړي، چې د دغو سیالی ډگر د اسیا په لویه وچه کې هندوستان او د هغه شأ و خوا هیوادونه وو. ځکه هندوستان د خپلې شتمنۍ په لرولو او چارچاپیر هیوادونه او سیمې، د هغوي د ستراتیژیک پریوت له امله د سیالیو ډلو لپاره د ارزښت وړ وي، چې په دغو سیمو کې افغانستان د ځانگړی ارزښت لرونکی و او اوس لا هم دی. یو الماني سیاست پوه په دې اړه وايي: "که څوک افغانستان تر خپل کنترول لاندې ولری، کولی شي، هند خپل وگټي. ... ځکه دغه هیواد د سرو زرو د خول د ساتنې لپاره یو ځواکمن او اوسپنیز مورچل گڼل کېږي"^(۵). همدا لامل و، چې د نولسمې پېړۍ دوو سترو سیاسي - پوځي ځواکونو، روسیې او بریتانیا د دې سیمې پر برخلیک ستره لوبه پیل کړه. ځکه هر یوه ته د سیمې ستراتیژیک ارزښت روښانه و.

د بیلگې په توگه د هند د پخوانی ویسرا، لارډ کرزن Lord Curzen په اند: "ترکستان، افغانستان او فارس ... د سترنج هغه داني گڼل کېږي، چې د نړۍ د تسلط [واکمنۍ] لپاره ورباندې لوبې کیدای شي"^(۶). د روسیې تزار ستر پتر هم په دې امان و، چې قسطنطنیه خپله پلازمېنه او هند تر خپل نیواک لاندې راوړي. ځکه د نوموړي په اند: "... له هند سره سوداگری د نړیوالې هغې په مانا ده. څوک چې پر دغې سوداگرۍ لاس بری ولری، هغه د اروپا واکمن دی"^(۷). سربیره پر دې د یو لوړپوړی روسی چارواکی، سکوبلف Skobeleff په اند: "هر چه روسیه در آسیا مرکزی قویتر شود به همان اندازه انگلستان در هند ضعیف تر و در اروپا سهل الوصول تر خواهد شد"^(۸). دې موخې ته د رسیدو لپاره روسیې خپل سویل گاونډیان یو په بل پسې لاندې او خپلو پولو ته یې ان د آمو سیند تر غاړې پورې پراختیا ورکړه. که څه هم لندن له یوې خوا په دې سیمه کې د روسانو دا ډول زمکنۍ پراختیا ته د نظم د رامنځته کیدو او د تمدن د پراختیا په سترگه کتل او په دې اند وو، چې ښه به وي مورچل په شمال کې د نیمه وحشي وگړو [کوچیانو] په ځای یو متمدن گاونډی ولرو، چې له هغوي سره د سوداگرۍ په برخه کې راکړه ورکړه تر سره کړي شو^(۹). خو له بلې خوا انگریزانو د روسانو دا ډول سیاست خپلو ستراتیژیکو گټو، په تیره د هند امنیت ته ستر گواښ باله او ورته گرانه بریښیده چې روسان دې د اسیا په چارچاپیر سوداگریزي لارې پرانیزي. نو ځکه لندن دغه گواښ ته په نغوټې سره داسې غبرگون وښود: "... د آمو د سیند له غاړې وروسته د هند د دفاعي کړۍ سیمه پرته ده. بل هر گام وړاندې تک له مورچل سره د جگړې په مانا ده"^(۱۰). دا واقعیتونه د لویې لوبې د لوبولو ښکارندوي دي، چې د هغې موخه د کریوژمن Kreutzmann په اند، "د سرورزو د خول [هندوستان] د امنیت ټینګښت"^(۱۱) او ډگر یې تر زیاتې اندازې پورې افغانستان او په تیره د هرات سیمه وه. ځکه هرات له ستراتیژیک پلوه ډیر د ارزښت وړ او د روسیې د هغه وخت د لوی درستیز گرولف *Grulew, M* په وینا: "... د یوې ستراتیژیکې درې لارې پر سر پروت دی، چې د هغې پای [د] کندهار او کابل [ولایتونه] دي، او د دې درې لارې لاندې کول د ټول افغانستان د نیواک په مانا دی ..."^(۱۲). د همدې لامل پر بنسټ دواړې خواوې په دې هڅه کې وې، چې د خپلو سیاسي - پوځي شونتیاوو، دیپلوماتیکو هلو ځلو او نورو بیلابیلو وسایلو او پلمو په مرسته په تیره افغانستان، چې د هند د اوسپنیز مورچل نوم یې تر لاسه کړی، تر خپلې ولکې لاندې راوړي. ځکه انگریزان نه یوازې له روسانو، بلکې تر هغه زیات له افغانانو څخه په ویره کې وو. د مدراس د پوځ سیاسي اجنت، مالکولم Malcolm په دې اړه وايي: "هند باید د شاه زمان له ناڅاپي او پر له پسې یرغل څخه، چې د کمپنۍ لپاره ډیر لگښت رامنځته کوي، وژغورل شي"^(۱۳).

د همدې لامل پر بنسټ انگریزانو پر افغانستان یرغل وکړ. خو په وطن او خپلواکۍ مینو افغانانو د خپلو توریالیو مشرانو تر لارښوونې لاندې دوي ته د ډیر ځاني او مالي زیان پر رسولو سربیره، له سختې ماتې سره مخامخ او شأ تک ته اړ کړل. خو افغانانو له دغو بریاوو سره سره، د یعقوب خان له خوا د گندمک د تړون په لاسلیک سره د هیواد په ختیځ کې ستراتیژیکې سیمې د ساری په توگه، د تاریخ پوه میر غلام محمد غبار د لیکنې له مخې: "علاقه کرم تا ابتدای جاجی، دره هیبنتاک خیبر تا کناره شرقی هفت چاه، لندن کوتل و سیبی و پیشن را تا کوه کوژک"^(۱۴) له لاسه ورکړې. په دې چل ول سره انگریزانو هغه درې لاره چې هند ته رسیده، تر لاسه کړه. او په دې هڅه کې شول، ژر تر ژره د افغانستان په حساسو او ستراتیژیکو سیمو کې خپل استازي او پوځیان ځای په ځای کړي، چې په دې توگه

له یوې خوا له پوځي - سیاسي پلوه په ټول هیواد کې پر چارو لاس بری ترلاسه او له بلې خوا د روسانو کره وره په سیمه کې تر څارنې لاندې ونیسي.

خو د بریتانیا د بریاوو دغه جشن، په ټول افغانستان کې د پاڅون او ان د دوي د ځانګړي پلاوي، سرلویي کینواری د وژل کېدو له امله، ډیر ژر په ویر بدل شو. سربیره پر دې د دوي د لاسپوڅي، امیر محمد یعقوب خان اوامرو ته هم چا غاړه نه ایښوده. دغې وضعې انګریزان له سترو ستونزو سره مخامخ کړل او روسيې هم د ډول پېښو څارنه او په هغو کې خپلې ستراتیژیکې ګټې لیدې او په دې اند وو، چې "... ظاهرآ این وضع برای ما نتیجه ای که طالب آن هستیم خواهد داشت یعنی رسیدن به اتحاد صمیمانه ای میان روسیه و بریتانیای کبیر که برای هر دو حریف سودمند خواهد بود" (۱۵). د روسانو په اند دواړو خواوو ته د منلو وړ هوکړې (اتحاد صمیمانه) څخه موخه د دواړو سترو ځواکونو تر منځ د یوې بیل سیمې Puffer State رامنځته کول و. روسی لور پوری چارواکی، ګورچاکوف په دې اړه وایي: " فکر حفظ یک منطقه مانع برخورد ها بین دو امپراتوری در آسیا همیشه از نظر آکساندر تزار، محترم و با ارزش بوده است" (۱۶). لکه څنګه چې مخکې یادونه وشوه، انګریزان په افغانستان کې له سترو ستونزو سره لاس او ګریوان وو او نه پوهیدل، چې ټول افغانستان د فارورډ پالیسي forward policy پر بنسټ د پوځي ځواک په زور لاندې او په څو برخو ووېشي او که هغه د ماسټرلی این اکتیویټی پالیسي Masterly inactivity policy له مخې یو موټی هیواد او د دواړو امپراتوریو تر منځ د یوې بیل سیمې په توګه وساتي (۱۷). د افغانستان ستونزو او د سویل په لوری د روسانو پرمختګ لندن دې ته اړ کړ، چې په سیمه کې د وضعې د روښانولو لپاره له روسانو سره خبرې پیل کړي. همدا لامل و، چې د دواړو خواوو سیاستوالو او همدارنګه کارپوهانو د یوې بیل سیمې د رامنځته کولو په اړه خبرې پیل او هاند و هڅه وکړه، دا سیمه او د هغې پولې روښانه او هوکړه پر وکړي. د کریوځمن Kreutzmann په اند "د بیل سیمې په اړه، چې افغانستان، فارس او ترکستان په کې راځي خبرې اتري او ... د هغې رامنځته کول د لویې لوبې نوعی بلل کېږي" (۱۸)، چې د دغو دیپلوماتیکو اړیکو، هلو ځلو او خبرو پایله د اسیایي کنوانسیون په نامه تړون و. دغه تړون، چې ډیر ځانګیز پوهان هغه د اسیا په اړوند یو موقتی جوړښت بولي، نه یو بنسټیز حل، په ۱۹۰۷ کال کې د بریتانیا او روسیې له خوا په لاسلیک سره د لویې لوبې ستر پیر او پایته ورسید (۱۹) او اسیا د انګریز او روس پوځي - اقتصادي ځواکونو تر منځ ووېشل شوه.

پاتې نور بیا

په دوهمه برخه کې به ولولي:

- ستره لوبه، نوي لوبغاړي او نوي موخي؛
- سره جګړه او د هغې اغیز د هیواد په اقتصادي - سیاسي بهیر؛
- نا څرګند ځواک، د هغه موخي او کنفرانسونه.

اخځ:

۱. Clausewitz, Carl von: Vom Kriege, siehe, in http://www.carlvonclausewitz.de/vom_kriege_1_b.php
۲. http://de.wikipedia.org/wiki/Gordischer_Knotensiehe,
۳. شریف بهاند: په شلمه پېړۍ کې د هیواد اقتصادي سیاست ته یوه کتنه، وګوري: په "افغانستان په شلمه پېړۍ کې" د پوهنیز سیمینار د لیکنو ټولګه، ۱۳۷۸، کولن جرمني، مخ ۲۱۴
۴. Engdahl, F. William: Mit der Ölwanne zur Weltmacht: Der Weg zur neuen Weltordnung, Wiesbaden, ۲۰۰۳; S. ۸۱
۵. Dahl, Hermann Christoph: Die Rolle Afghanistans in der Weltpolitik, in: Zeitschrift für Politik, Bd. XIV, ۱۹۲۵, S. ۴۴۱
۶. لوډویک اډامیک: دشلمې پېړۍ تر نیمایي د افغانستان د بهرنیو اړیکو تاریخ، ۱۳۷۸، پېښور، مخ، ۱۲۲، (ژباړن: ډاکټر نثار احمد)
۷. Tichy, Herbert: Afghanistan. Das Tor nach Indien, ۱۹۴۰, Leipzig, S. ۵۶
۸. Pio - Carlo Terenzio: La Rivalite Anglo - Russe, en Perse et en Afghanistan, Teheran, ۱۹۸۰, S. ۱۸۲، دکتور عباس آذرین ترجمه به فارسی: دکتور عباس آذرین
۹. siehe Ebenda, S. ۱۰۱
۱۰. Ebenda, S. ۱۰۱

تعداد صفحات: ۳ از ۴

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de

۱۱. Kreutzmann, Hermann: Vom „Great Game“ zum „Clash of Civilization“? Wahrnehmung und Wirkung von Imperialpolitik und Grenzziehungen in Zentralasien, in: Petermanns Geographische Mitteilungen, ۱۴۱, ۱۹۹۷/۳, Gotha, S. ۱۷۰
۱۲. Grulew, M: Das Ringen Russlands und Englands in Mittel-Asien, Berlin, ۱۹۰۹, S. ۸۴
۱۳. Tichy, Herbert: Afghanistan. Das Tor nach Indien, ۱۹۴۰, Leipzig, S. ۴۰
۱۴. میر غلام محمد غبار: افغانستان در میسر تاریخ، چاپ چهارم، ۱۳۶۸ هـ. ش.، تهران، ص. ۶۱۱
۱۵. Pio - Carlo Terenzio: La Rivalite Anglo - Russe, en Perse et en Afghanistan, Teheran, ۱۹۸۰, S. ۱۸۳, دکتر عباس آذرین
۱۶. Ebenda, S. ۶۴
۱۷. Grevemeyer, Jan-Heeren: Geschichte Afghanistans. Kolonialismus-Anarchie-Absolutismus, Berlin, ۱۹۸۸, S. ۱۱
۱۸. Kreutzmann, Hermann: Vom „Great Game“ zum „Clash of Civilization“? Wahrnehmung und Wirkung von Imperialpolitik und Grenzziehungen in Zentralasien, in: Petermanns Geographische Mitteilungen, ۱۴۱, ۱۹۹۷/۳, Gotha, S. ۱۷۰
۱۹. Ebenda, S. ۱۷۳